

Maceranı Kendin Seç-4

ZAMANDA KAYBOLANLAR

Pedro Estrada

Raquel de la Morena

1. Baskı - Beyaz Balina Yayınları, 2014
Yeni Baskı - Beyaz Balina Yayınları, 2025

MACERANI KENDİN SEÇ - 4
Zamanda Kaybolanlar
Pedro Estrada
Raquel de la Morena

Özgün adı: Perdidos en el Tiempo
Tú Decides la Aventura, 4

ISBN: 978-975-999-758-8

© Metin: Pedro Estrada, Raquel de la Morena
© İllüstrasyonlar: Alberto García Ayerbe
© Editorial Hidra S.L.

© Bu kitabın Türkçe yayın hakları, Beyaz Balina Yayınları'na
aittir.

Yayın yönetmeni: Bülent Oktay
Editör: Hilâl Dikmen
Çeviren: Bülent Uluçer
Düzelti: Nurten Hatırnaz
Son okuma: Aslı Onat
Grafik uygulama: Ayşe Çalışkan

Baskı ve cilt: Milba Matbaacılık Yayıncılık
Kağıtçılık San. ve Tic. Ltd. Şti.
Matbaa Sertifika No: 77090

Beyaz Balina Yayın Sanat Dağıtım Paz. San. ve Tic. Ltd. Şirketi
Ömerli Mah. Harmantepe Cad. No:17 Kat:4
Arnavutköy / İstanbul
Tel: 0212 544 41 41 544 66 68 544 66 69 Faks: 0212 544 66 70
info@beyazbalina.com.tr
Yayınevi Sertifika No: 49238

Maceranı Kendin Seç -4

ZAMANDA KAYBOLANLAR

**Pedro Estrada
Raquel de la Morena**

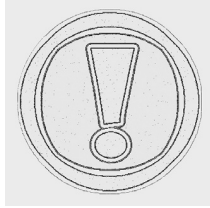
Resimleyen: Alberto García Ayerbe

Çeviren: Bülent Uluçer

UYARI

Bu kitabı sıradan bir kitap gibi okuma. Bazen senden, maceranın seyrini etkileyecek bir karar vermek istenecektir. Bu kitapta, macerayı kendin seçeceksin. Bazı kararlar alman gerekecek ve bu kararlar doğrultusunda ya hedefine ulaşacak ya da başarısız olacaksın.

“Yakala!”

Başını çevirdiğin anda, Alicia’nın sana atmış olduğu taş okun ucunu, tek elinle yakalayayıveriyorsun. Sen ters ters bakarken, o gülüyor. Cilâlı Taş Devri’nden kalma silahların bulunduğu masaya yaklaşıp, bekçinin dikkatini çekmeden, okun ucunu ötekilerin yanına bırakıyorsun.

Senin pek çok kez gelmiş olduğun Ulusal Tarih Müzesi’ne ev sahipliği yapan neoklasik binayı, sınıf arkadaşların ilk kez ziyaret ediyor. Başka çağlara ait, gerçek macera öykülerini her zaman sevmişsindir zaten.

Arkadaşlarınla birlikte, Yontma Taş Devri’nden günümüze, insanlığın tüm çağlarına ait ilginç nesnelerle tika basa dolu salonlarda koşturup duruyorsunuz; ama müze kapanmak üzere. Öğretmeniniz, sizi okula geri götürecek olan otobüse binmeniz için, hepinizi ana kapıya yönlendiriyor.

En iyi arkadaşın, her zamanki gibi ele avuca sığmayan, Alicia, biraz arkada kalıp, sana göz kırptıyor. Siz, dönüp holün köşesinde gözden kaybolmadan önce, Alicia sana el sallayıp, veda ediyor. Bir anlığına şüpheleniyorsun. Arkadaşlarının geri kalanı, müze çıkışına varmak üzereler. Alicia’nın gözden kaybolduğu köşeye bir daha bakıyorsun ve omuzlarını silkip o yöne doğru yürüyorsun. Çok geçmeden arkadaşına yetişiyorsun.

“Alicia, nereye gidiyorsun? Müze kapanıyor, çıkmamız gerek!”

“Henüz değil! Gel benimle! Az önce etrafa biraz daha bakınmak için diğerlerinden ayrıldım ve çok uzun bir hole açılan merdivenlerden aşağı indim. Holün ucunda

kapalı bir kapı vardı. Yukarı çıkmak için dolanırken, bilim adamına benzeyen birini gördüm; hani beyaz önlük giyip gözlük takarlar ya... Merdivenden yukarı çıkıyordu!" Alicia, bunları sana hızlıca anlatıyor. "Derken basamaklardan biri yükseldi ve ortaya bir çeşit gizli oda çıktı. Adam, orada olduğumu fark etmedi... Basamaklardan aşağı inerken, içeride bir dolu parlak eşyanın olduğunu gördüm, tıpkı bir hazineye benziyordu!" Heyecanla konuşuyor. "Hadi gidelim, hemen şurada!"

Bir an, öğretmenin otobüste sayım yaptığı sırada, sizi göremeyince ne kadar sinirleneceğini düşünüyorsun. Yokluğunuzu fark edip sizi aramaya koyulmuştur. Ama Alicia'yla çıkılan maceralar hep eğlencelidir; dahası, hazine hazinedir!

Yol üzerinde karşılaştığınız birkaç bekçiye görünmeye dikkat ederek, bazı salonlardan geçiyorsunuz; sonunda, Alicia'nın bahsettiği merdivenlere varıyorsunuz. Basamakları kontrol edip, ağır adımlarla aşağı iniyorsunuz. Bir anahtar deliği veya kilide benzer hiçbir şey yok.

Yüksek sesle "Kapıyı açmak için ne yapmamız gerek?" diye soruyorsun. Birkaç saniye düşünen Alicia, ilk basamağa çıkıp, üzerinden hızlıca atlıyor. Hiçbir şey olmuyor. Onun yanına gelmeni ve ikinizin birlikte atlamasını istiyor. İkinizin ağırlığıyla, bir gıcırta duyuluyor.

İlk on basamak yükselmeye başlarken, hemen aşağı inip olan biteni heyecanla izliyorsunuz.

"Bilim adamının kapıyı kapamak için böyle zıpladığını görmüştüm. Aynı şeyin kapıyı açmaya da yarayabileceğini düşündüm," diye anlatıyor Alicia.

Tam önünüzde, çok yüksek ve daracık basamaklar beliriyor. Hiç duraksamadan buradan aşağı indiğinizde, ana merdiven üstünüze kapanıveriyor; giriş tekrar gözden kayboluyor.

Alicia haklı çıkıyor. Gizli, büyük salonun içinde pek çok kutu ve tuhaf nesneler buluyorsunuz; çoğu, altın, gümüş ve diğer değerli madenlerden yapılmış. Tanıyamadığınız bazı hayvanların biçimlerinde şamdanlar, ne işe yaradıklarını pek anlayamadığınız uçuk kaçık ev eşyaları, rahatlıkla birer silaha dönüştürülebilecek kaba saba kuyumculuk malzemeleri... Derken, bir duvarın yanında büyükçe, buzdan bir blok görüyorsunuz; içinde de dizlerine kadar bandajlı bir mumya var; bir de arkeologların araştırmaları süresince buldukları şeyleri sınıflandırmak amacıyla kullandıkları çalışma masaları. Etraf mikroskoplar, morötesi lambalar ve analizler için kullanılan malzemelerle dolu.

Masalardan birinin üzerinde açık bir defter görüyorsun. Sen deftere göz atarken, Alicia da salonun diğer ucuna gidiyor. Orada üç tane mermer kaide buluyor; her birinin üzerinde bir parıltı var.

"Şimdiye kadarki testlerden hiçbir sonuç alamadık," yazıyor defterin son sayfasında. "Bu salondaki parçaların hiçbirinin nereye ait olduğunu bilmiyoruz. Yarın, şu eşsiz parçaları incelemeye başlayacağız: Üç gerdanlığı."

Salonun dibinde, aniden kör edici bir ışık beliriveriyor. "Alicia!" diyorsun içinden. Oraya doğru koşuyorsun; ama arkasına dair hiçbir ize rastlamıyorsun. "Az önce buradaydım!" Önünde yalnızca bir duvar ve her birinin

üzerinde gerdanlığa benzer birer altın zincir olan üç tane mermer kürsü var. Gerdanlıkların ucuna da birbirleriyle hiçbir bağlantısı yokmuş gibi görünen üçer tane nesne tutturulmuş. Ortadaki gerdanlığın üzerinde bulunan piring yıldızın, Vahşi Batı'da kanun adamlarının kullandıkları yıldıza benzediğini fark ediyorsun. Yıldızın yanında, üzerinde 'RSVH' harfleri olan, küçük, demir bir kartal ve bir sülün tüyü var. Soldaki gerdanlığın ucunda, eski, parlak bir altın para ve ilkel bir pusula ile buruşmuş bir kimlik kartı asılı... FBI'ya ait bir kimlik kartı mı acaba? Üçüncü gerdanlıktan yaklaşık yirmi santim uzunluğunda sivri bir dişle, soldaki gerdanlıkta bulunan kartala çok benzeyen ve üzerinde bir 'N' harfi bulunan, altın sarısı, başka bir kartal sarkıyor. Kartal ve dişin yanında, kırmızı, beyaz ve siyah çizgili bir kurdelenin ucunaıştırılmış, kenarları gümüş süslemeli, haç biçiminde askeri bir madalya var.

Üzerinde pusula, eski altın para ve kimlik olan gerdanlığı alıyorsan, sayfa 24'e git.

Üzerinde şerif yıldızı, kartal ve sülün tüyü bulunan gerdanlığı alıyorsan, sayfa 58'e git.

Üzerinde uzun diş, askeri madalya ve altın kartal bulunan gerdanlığı alıyorsan, sayfa 99'a git.

Collar Magico 1
Dado de oro
Cadena
Cuello FBI

Collar Magico 2

Collar Magico 3
Dado de plata
Medalla lunar
Aguja de oro

Collar Magico 2
Dado de plata
Medalla lunar
Aguja de oro

Collar Magico 3
Dado de plata
Medalla lunar
Aguja de oro

Magico

Maastricht'i çevreleyen, zikzaklı ve derin siperlerin içinden ilerliyorsun. Etrafta çalışan askerler, seni yavaşlattığı için kızgınsın. Bazıları içi barut dolu fiçıları iterken, bazıları da top namlularını besliyor. Bir sonraki atışta, toplar ısınıp sıcaktan patlamasın diye, namluları suyla ıslatıyorlar. Yaralılar, içleri toprakla dolu torbaların üzerinde, oldukları yere yığılmış, dinleniyorlar. Mızraklı bir askere, İngiliz komuta merkezinin nerede olduğunu soruyorsun; o da sana, siperin içinden bir yan yola saparak oraya varabileceğini söylüyor. Yan yol, daha sakın ve ıssız bir yere açılıyor.

İki yüz metre kadar ilerliyorsun; bu yol öncekinden daha dar; ama derinliği iki metreden fazla. Derken, arkanda ayak sesleri duyduğun için aniden duraklıyorsun. Hızla kafanı çevirdiğinde, kimseyi göremiyorsun. Siperde in cin top oynuyor. Yürümeye devam ediyorsun. Bir elinle, kemerine asılı, D'Artagnan'ın kılıcının kabzasını sıkıca tutuyorsun.

Siper yumuşak bir şekilde kıvrılıyor, on metre ötede seni neyin beklediğini kestiremiyorsun. Sonra ayak seslerini yeniden duyuyorsun. Hiç kuşku yok, birisi üzerine geliyor! Kılıcını kınından çekip, telaşla dönüyorsun. Yine kimsecikler yok. Kafanı hızla çevirip, tekrar bakıyorsun. Bomboş.

"Geber!"

Adam, sol taraftan üzerine atıldığında, seni kılıcıyla yaralamasını engelleyen tek şey, bu çığlık oluyor.

Onun kılıç hamlesini savuşturarak, kendi kılıcını çekiyorsun. Geniş kenarlı, koyu renk bir şapka takmış;